

Make America Safe Again

En WPR-analys av Donald Trumps framställning av illegal
immigration vid USAs södra gräns

Abstract

In today's globalised world characterised by transnational flows of goods, capital and people, borders are seemingly becoming obsolete. Simultaneously, some politicians are favouring protectionist and nationalist policies. When Donald Trump during his presidential campaign announced that one of his primary objectives was the wall construction on the US-Mexican border, he set the tone for the immigration discourse and border policy that would come to characterise his campaign and presidency. Using Bacchi's discourse analytical approach *What's the Problem Represented to be?* along with Callahan's *Politics of Walls*, this essay identifies and analyses problem representations that form the basis of Donald Trump's portrayal of (illegal) (im)migration to the United States. This is done by analysing three documents identified as central for the formation of Trump's immigration discourse. Furthermore, the essay examines the tendency that as economic borders loosen, sociocultural borders tighten.

The findings show that (illegal) (im)migration in these documents is primarily portrayed as an economic issue, as a threat against the USA as a nation state, and as a humanitarian crisis. Results also show that Trump nurses an essentialist, negative narrative when speaking about (illegal) (im)migrants, presenting the wall as a way of protecting the American nation-body from the vicious Other.

Nyckelord: Donald Trump; WPR; Carol Bacchi; Politics of Walls; Borders; Immigration discourse; Mexico; USA.

Antal ord: 9000

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Bakgrund.....	1
1.2	Problemformulering, syfte och frågeställning.....	2
1.3	Material och avgränsning.....	2
1.3.1	Språk och översättning.....	3
1.4	Tidigare forskning.....	3
2	Teoretiskt ramverk	5
2.1	Poststrukturalism.....	5
2.2	What's the Problem Represented to be?.....	5
2.3	The Politics of Walls.....	7
3	Metod	10
3.1	WPR:s sex analysfrågor.....	10
3.2	Metodologisk avgränsning.....	11
3.2.1	Analyschema.....	12
3.3	Metodologiska reflektioner.....	13
4	Analys och resultat	15
4.1	Hur framställs illegal immigration i materialet?.....	15
4.1.1	Presidential Announcement Speech.....	15
4.1.2	Immigration Reform to Make America Great Again.....	16
4.1.3	Oval Office Address on the Border Wall.....	17
4.2	Hur är problemframställningarna uppbyggda? Vad lämnas utanför?.....	17
4.2.1	Ekonomiskt problem.....	18
4.2.2	Hot mot nationens integritet.....	19
4.2.3	Humanitär kris.....	20
4.3	Vad får problemrepresentationerna för effekter?.....	21
4.3.1	Effektanalys.....	21
5	Slutsats och diskussion	25
6	Referensförteckning	27

1 Inledning

1.1 Bakgrund

Den 16 juni 2015 kungör affärsmannen, fastighetsmogulen och TV-profilen Donald Trump att han kandiderar för att bli republikanernas kandidat i det amerikanska presidentvalet som ska hållas i november efterföljande år. Bland övriga kandidater återfinns exempelvis Texas senator Ted Cruz, Floridas senator Marco Rubio, samt Jeb Bush, tidigare senator i Florida och nära släkt med de tidigare presidenterna George W. Bush och George Bush Sr – samtliga väletablerade republikanska politiker. Med åtta amerikanska flaggor bakom sig och ett rum fyllt av människor framför sig i Trump Tower på Manhattan, New York håller Donald Trump ett excentriskt tal där han tillkännager sin kandidatur – och deklarerar att nationen (USA) är i fara. Ett av de hot som målas upp är det från illegala immigranter, framförallt från Mexiko, som korsar USAs södra gräns. Lösningen som presenteras för att USA ska kunna stå emot hotet från immigranterna är att bygga en mur längs den södra gränsen.

“I will build a great, great wall on our southern border. And I will have Mexico pay for that wall. Mark my words.” (Trump 2015a)

Det här talet markerar inte bara startskottet för Donald Trumps presidentkandidatur, utan sätter även tonen för den diskurs kring immigration, immigranter och gränspolitik som ska komma att präglade resten av Trumps kandidatur och presidentskap. Löftet om muren mot Mexiko, en fysisk barriär med syfte att hindra (vad som målas upp som) potentiella brottslingar från att illegalt ta sig in i landet, visar sig bli ett vinnande koncept hos de republikanska väljarna. I mars 2016 var muren det område i Trumps immigrationspolicy som var populärast med 79% stöd från hans väljarkår, betydligt högre än andra områden (Doherty 2016). Det fanns således något i murdiskursen som tilltalade väljarna. Den här uppsatsen kommer därför att analysera detta tal tillsammans med två andra multimodala texter (vilka presenteras i avsnitt 1.3) för att ta reda på vilka problemrepresentationer som ligger till grund för Trumps immigrationsdiskurs, samt titta på murens centrala ställning i densamme.

1.2 Problemformulering, syfte och frågeställning

Denna studie syftar till att identifiera, problematisera och analysera de antaganden och problemrepresentationer (se avsnitt 2.2 för definition) som ligger till grund för Donald Trumps diskurs om (im)migration och (im)migranter, primärt från Mexiko, och till vilka uppförandet av en mur vid USAs södra gräns presenteras som en lösning. Detta görs med hjälp av Carol Bacchis diskursanalytiska metod *What's the Problem Represented to be?* (WPR) samt William Callahans *Politics of Walls* (PoW)-ansats, vilka appliceras på de tre texter som presenteras i avsnitt 1.3.

Således syftar studien alltså *inte* till att utvärdera exempelvis den faktiska funktionen eller innehållet hos de policyförslag som ges i texterna, utan snarare till att förstå bakgrunden till dessa förslag och bidra med djupare förståelse i ämnet. Studiens frågeställningar är utformade på så sätt att de dels ämnar fånga upp detta syfte, samt för att väl passa samman med de frågor som ställs till materialet i det analytiska ramverket. Uppsatsen ämnar sålunda besvara följande två frågeställningar (RQ):

- *RQ1: Vilka problemrepresentationer dominerar i Donald Trumps framställning av (illegal) (im)migration till USA?*
- *RQ2: Vilka konsekvenser kan dessa problemrepresentationer tänkas få?*

1.3 Material och avgränsning

Studien utgår från tre texter: två tal och ett policyförslag, nedan presenterade i kronologisk ordning.

- a) Donald Trumps *Presidential Announcement Speech* från 16 juni 2015. I detta tal som hölls i Trump Tower i New York, USA annonserade Trump sin kandidatur inför det amerikanska presidentvalet 2016.
- b) *Immigration reform that will Make America Great Again*. Förslag till immigrationspolicy som publicerades i augusti 2015.
- c) *Oval Office address on the Border Wall*. Trump talar till nationen den 8 januari 2019 för att belysa vad som benämns som en humanitär kris vid södra gränsen, samt understryka behovet av en mur på gränsen till Mexiko.

Texternas multimodalitet ses som en tillgång för studien. Att undersöka olika typer av texter som alla är fokuserade på samma fråga ger en bredare grund att basera studien på, då de kan tänkas fylla olika funktioner i diskursen.

Vad gäller den temporala avgränsningen så har två av texterna publicerats mellan juni och augusti år 2015, det vill säga inom en tidsram på tre månader.

Dessa månader i början på Trumps presidentkampanj bedöms ha varit formativa för hans fortsatta politiska linje och därför även för denna studie. Talet till nationen från januari 2019 är ett avvikande val, publicerat drygt tre år efter resterande texter. Detta tal bedöms dock vara mycket centralt för studien och kan tolkas som en konsekvens av den politiska grund som lades under kampanjperioden 2015–2016. Denna text visar även på diskursens intertextualitet, temporala varaktighet och livskraft.

1.3.1 Språk och översättning

Samtliga texter som analyseras i denna studie är på engelska och citat från dessa kommer att återges på originalspråk. Då diskursanalyser är mycket nyans känsliga riskeras ett visst meningsbortfall vid översättning vilket kan påverka analysens resultat och slutsats, vilket motiverar användandet av citat på originalspråk. Vissa begrepp har översatts för att undvika avbrott i löpande text, i dessa fall återges begreppet på originalspråk i anslutning till första användningen av översättningen.

1.4 Tidigare forskning

Det existerar i nuläget ett brett forskningsfält som på olika sätt behandlar gränser och murar, gränsområden, (im)migration och (im)migranter samt relationen mellan USA och Mexiko – före och under Trumpadministrationen. Exempel på studier som berör dessa ämnen och som på olika sätt varit hjälpsamma för denna studie är Demata (2017) om Donald Trumps populistiska immigrationsdiskurs, Dechaine (2009) om alieniseringen av odokumenterade (mexikanska/latinx) immigranter i USA, Dechaine (ed., 2012) om gränsretorik och identitetskapande, samt Vaughan-Williams (2009) om gränser och statlig suveränitet.

Vad gäller den diskursanalytiska sidan av den existerande forskningen skjuter Angela Cora Garcias studie från 2019 till ett betydande bidrag. I ”Bordering work in contemporary political discourse: The case of the US/Mexico border wall proposal” använder Garcia sig av en kritisk diskursanalytisk ansats (CDA) för att undersöka hur Trumps förslag att bygga en mur längs gränsen mellan USA och Mexiko har diskuterats och situerats i den amerikanska politiska diskursen. I en analys av 30 tal och publika framträdanden har Garcia fokuserat på hur olika kommunikationsstrategier och -tekniker använts i syfte att övertala andra samt rättfärdiga den egna positionen. Analysens resultat visar att förslaget om att bygga muren snarare omformulerats till en diskussion om gränssäkerhet, samt hur båda sidorna av debatten strategiskt använder sig av olika formuleringar och ordval för att beskriva odokumenterade människor ((im)migranter) som medel för att stödja sina argument. Garcia kommer även fram till att när muren förenklas till en för eller mot-fråga skapas inte bara gränser mellan amerikanska medborgare och immigranter, utan även mellan Trumpsupporters och -motståndare, människor

med olika partitillhörigheter samt mellan Republikanska och Demokratiska lagstiftare (Garcia 2019).

Även Amy H. Heuman och Aberto González artikel ”Trump’s Essentialist Border Rhetorics: Racial Identities and Dangerous Liminalities” (2018) lyfter aspekter som varit till stor nytta för denna studie. Heuman och González har liksom Garcia genomfört en diskursanalys, men har fokuserat på användandet av en rasifierande gränsretorik som verktyg för att forma en bild av ”Mexican (im)migrants, refugees, US DREAMers, and undocumented persons in the US” som hot mot den amerikanska statens suveränitet (Heuman & González 2018).

Den här studiens utomvetenskapliga relevans grundas i dess temporala och samhälleliga aktualitet, samt behovet av och nyttan i att lyfta in perspektiv som kan tänkas kontrastera och komplettera det som kritiska gränsstudier och kritiska diskursanalyser lyfter fram. Genom att bygga vidare på den grund som lagts av bland andra ovan nämnda författare, i kombination med Callahans Politics of Walls (2018) och Bacchis WPR-ansats (2009), skapar den här studien en ny vinkel på ämnet i fråga. Detta gör att denna studie fyller ett tomrum i det existerande forskningsfältet, vilket även ger arbetet en tydlig inomvetenskaplig relevans (Esaiasson et al 2012, s. 31-34).

2 Teoretiskt ramverk

Inom det kritiska IR-fältet ses murar som ineffektiva, omoraliska barriärer vilka riskerar att stänga ute sårbara individer. De bedöms inte uppfylla sitt antagna syfte att hålla oönskade grupper ute och ses istället riskera att en främlingsfientlig attityd och diskurs reproduceras - i denna studies kontext skulle detta innebära ett upprätthållande av en xenofobisk attityd hos amerikaner gentemot mexikaner och immigranter (Callahan 2018). För att undkomma denna statiska förklaringsmodell applicerar den här studien istället en kombination av WPR och PoW. På så sätt skapas ett teoretiskt ramverk vilket gör möjligt för studien att gå ”bakvägen” och titta på hur konstruktionen av murar som ”lösningar” bidrar till en viss konstruktion av (im)migration som ”problem”.

2.1 Poststrukturalism

Den nuvarande formen av WPR har sin utgångspunkt i poststrukturalism, en ansats med grund i konstruktivismen där språkets roll understryks och sociala fenomen inte anses ha en given mening (Bacchi 2009, s. 34; Bergström & Boréus 2018, s. 28). Den har alltså en antiessentialistisk hållning vilket innebär att den kritiserar tendenser att ta vissa kategorier och koncept för givna (t.ex. ’hälsa’, ’man’, ’kvinna’, ’kunskap’), och pekar istället på vikten av att identifiera dessa och undersöka hur de konstrueras olika över tid och rum samt ges mening genom diskurser. Därmed utgår WPR från en idealistisk ontologisk uppfattning, eftersom världen ses som icke-objektiv (Bergström & Boréus 2018, s. 28–29).

Inom ramen för WPR drar den poststrukturalistiska ansatsen alltså fokus till hur politik och policys är meningsskapande för vissa nyckeltermen. Dessa termer kan således få varierande betydelse inom olika politikområden eller mellan konkurrerande politiska ståndpunkter. I det praktiska användandet av WPR betyder detta att

“[...] we track the usage of key concepts and categories that function to make certain forms of governing admissible and legitimate, while de-legitimising other forms of governing.” (Bacchi 2009, s. 265).

2.2 What’s the Problem Represented to be?

What's the Problem Represented to be?, förkortat WPR, är en diskursanalytisk metod utvecklad av Carol Lee Bacchi. Utmärkande för WPR-metoden är att dess fokus ligger på hur lösningsformuleringar avslöjar problem, snarare än hur problem leder till lösningar (Bacchi 2009, s. xvii). Detta 'bakvända' tillvägagångssätt grundas i antagandet att policyförslag alltid baseras på att något anses vara i behov av förändring, vilket leder till att denna företeelse konstrueras som ett problem. WPR tar även policyskapares kulturella och samhälleliga kontext i beaktande, då dessa påverkar hur 'problem' uppfattas och vad de får för (policy)konsekvenser. Det är alltså på detta sätt som Bacchi menar att *policy formar problem*, snarare än *bemöter dem* (Bacchi 2009, s. x). WPR är sålunda en lämplig ansats att ta hjälp av i det kritiska studiet av förgivettagna föreställningar om politiska eller sociala problem, samt de maktrelationer som skapas och/eller vidmakthålls av dessa föreställningar, hur dessa vinner legitimitet som den 'rätta' förståelsen, och vilka effekter det kan få (Bergström & Ekström 2018, s. 271).

De teoretiska grundpelarna i WPR stammar från Foucaults koncept *governmentality* och *problematizations*. Foucaults resonemang kring *governmentality* innebär en form av styrning på befolkningsnivå som uppstod på 1800-talet, där man använder sig av ekonomiska och sociala policys för att säkerställa ordning och säkerhet. Vissa teoretiker förklarar *governmentality* som en form av styrning på distans, något som enligt Foucault särskilt syns i liberalt och neoliberalt styrda samhällen. Regeringen styr invånarna på distans genom de yrkesgrupper som kommer i vardaglig kontakt med befolkningen, såsom läkare, lärare, psykologer och samhällsvetare, och genom den kunskap som dessa grupper producerar och förmedlar vidare. Likt Foucault beskrivit hur disciplin verkar i exemplet med Benthams fängelse Panoptikon, så verkar *governmentality* på så sätt att när normer av önskvärda beteenden har lagts på plats i samhället blir befolkningen (i rollen av politiska subjekt) engagerad i självreglering och -övervakning. I användandet av WPR-analys intresserar man sig för hur människor styrs; "how rule takes place, in how we are governed" (Bacchi 2009, s. 25). Detta intresse inkluderar, men går också bortom, statens styre för att kunna identifiera faktorer vilka influerar styrningsbeteende samt vad det får för effekt för olika sociala grupper, exempelvis medborgare samt de som är positionerade utanför medborgarskapet. Synen på staten som en av flera aktörer särskiljer WPR från andra metoder för policyanalys, av vilka de flesta ser staten som helt central. Man skiljer även den här typ av studier från de som tittar på så kallad *network governance* eller expertinflytande:

"In a WPR approach we are focusing on the *knowledges* through which rule takes place, and the influence of experts and professionals *on and through these knowledges*, rather than examining their direct role as participants in political processes." (Bacchi 2009, s. 26.)

Vidare är det viktigt att skilja begreppen *problem* och *problemrepresentation* åt för att undvika missförstånd. Med *problem* menas i en Foucauldiansk WPR-kontext "den typ av förändring som impliceras i ett policyförslag" (Bacchi 2009, s. xi). Med *problemrepresentation* menas "förståelsen av 'problemet' så som det

impliceras i en policy”, ”sättet på vilket ett specifikt policy-’problem’ konstitueras” (Bacchi 2009, s. xi; 35). WPR:s konstruktivistiska grund medför att man ser regeringar och policyskapare som aktiva aktörer i problemkonstruktionen genom de lösningsförslag som de presenterar, snarare än som problemlösare. Den medför även att det inte finns några självklara eller fasta sätt att se på ’problem’ eller deras lösningar, och lika och konkurrerande uppfattningar om vad som uppfattas som problematiskt i samhället betraktas som skapade av skilda diskurser.

I egenskap av kombinerad teoretisk och metodologisk ansats så innehåller WPR även sex frågor som appliceras på analysmaterialet, dessa frågor presenteras mer utförligt samt operationaliseras i avsnitt 3:

Q1: What’s the ‘problem’ represented to be in a specific policy?

Q2: What presupposition or assumptions underlie this representation of the ‘problem’?

Q3: How has this representation of the ‘problem’ come about?

Q4: What is left unproblematic in this representation? Where are the silences? Can the ‘problem’ be thought about differently?

Q5: What effects are produced by this representation of the ‘problem’?

Q6: How/where has this representation of the ‘problem’ been produced, disseminated and defended? How could it be questioned, disrupted and replaced?

(Bacchi 2009, s. 2)

Vad gäller appliceringen av Bacchis WPR-metod på det för den här studien valda analysmaterialet går de ihop på ett lämpligt sätt. Bacchi, influerad av Foucault, förespråkar att ansatsen appliceras på normativa texter, vilket innebär just policydokument eller liknande som föreslår ett visst handlingsätt för att hantera en viss situation. Inom ramen för WPR blir dessa normativa förslag ingångar till de ’problem’ och problemrepresentationer som sedan analyseras (Bacchi 2009, s. 34).

2.3 The Politics of Walls

William Callahan problematiserar de kritiska gränsstudiernas ansats i ”The politics of walls: Barriers, flows and the sublime” (2018), där han utifrån nya begreppsramar (*gaps, critical aesthetics*) utforskar tre områden:

”(1) [H]ow walls can be a rational security policy; (2) how they are not simply barriers, but can be complex sites of flows; and (3) how walls are not simply texts waiting to be decoded: they are also sites of non-narrative affective experience that can even excite the sublime.” (Callahan 2018)

Sammanfattningsvis syftar Callahans perspektiv till att förstå murar som "active embodiments of political debate – and of political resistance" (Callahan 2018). Murar ses inte som statiska barriärer som är onda (eller goda) i sig själva, utan som fysiska representationer av politiska förhandlingar och det rådande politiska läget. Deras innebörd kan därför kan omförhandlas, och skapar i sig själv politisk mening och påverkan. Inom kritiska gränsstudier presenteras istället murar som ett problem i behov av en lösning, medan man i PoW tittar på hur de kan vara "productive sites of movement, flows and exchange that complicate problem/solution figurations" (Callahan 2018).

Inom internationella relationer är dikotomin insida/utsida helt centralt. Det avskiljer inrikes- och utrikespolitik på både territorial och social nivå. På insidan finns säkerhet, suveränitet och rättsstaten (law), och utsidan utmärks av fara, våld och anarki. Berlinmurens fall år 1989 sågs dels som slutet på den ideologiska och territoriella uppdelning som dittills dominerat, samt som början på en öppen värld byggd på neoliberala värderingar. Trots detta har man kunnat se växande nationalistiska tendenser först i östeuropeiska, tidigare kommunistiska stater och senare även i liberala demokratier likt USA och Storbritannien. Murar har byggts av USA och Israel, i och runt Europeiska Unionen (EU), i Mellanöstern, Afrika och Asien. Trots att de är alltså är relativt vanligt förekommande både i nutid och historiskt menar Callahan att murar inte fungerar speciellt bra som säkerhetsåtgärd. Några exempel är hur varken Maginotlinjen och Atlantvallen under andra världskriget, muren mellan Israel och Palestina, eller den redan existerande barriären längs delar av USA:s södra gräns inte har fyllt sina syften – och har varit dyra att bygga. Suveränitetsbegreppet har i vår neoliberal tid dessutom blivit alltmer kopplat till transnationella flöden av kapital, människor, gods och idéer, och således alltmer frikopplat från staten. Med detta i åtanke argumenterar PoW för att vår tids murar fyller en funktion i och med att de blir symboler för samt svar på folklig oro kring förlorad statlig suveränitet. Genom att applicera begreppsramverket *gaps* ser man murar varken som helt stängda eller helt öppna utan som utrymmen vilka är en del av rörelse, flöden och utbyten som komplicerar och problematiserar den kritiska problem/lösning-dyaden. De nya murarna är ur det här hermeneutiska perspektivet alltså inte menade att vara en absolut, materiell barriär, utan är snarare en symbol för (oro kring) förlorad statlig suveränitet och makt än ett uttryck för statens faktiska sådana. Allteftersom suveränitetsbegreppet ändrat mening har således murbegreppet förändrats med det. I det nutida, post-Westfaliska samhället handlar deras existens mer och mer om att kontrollera transnationella människoflöden än att markera fasta landsgränser (Callahan 2018).

Genom den andra av Callahans två begreppsramar, *critical aesthetics*, ses muren som en visuell text vilken man kan tolka bortom det traditionella narrativet av nationell identitet och utanförskap. Denna ansats fokuserar på hur det visuella skapar sociala relationer och kan omforma vad som är möjligt att se, säga och tänka. Motstånd innebär inte en önskan om en värld utan gränser eller murar såsom den neoliberala uppfattningen var vid tidpunkten för Berlinmurens fall, utan uttrycks istället i förändringar i förutsättningarna för vad och vem som tillåts ses, höras och tänkas. Just *visuality* (i kontrast till *visibility*) flyttar fokus från

staten och den Andre till hur utrikespolicy skapas i lokala, transnationella och inofficiella möten samt vardagliga relationer och interaktioner mellan jaget och den Andre (Callahan 2018). Sammanfattningsvis kan murar genom Politics of Walls förstås:

- Som *gaps* vilka inte är helt öppna eller stängda.
- Som fungerande genom en *loosening/tightening governmentality of flows* där politik skapar motstånd i nya politiska dynamiker, vilket i sin tur genererar nya politiska problematiker.
- Som aktiva, materialiserade avbildningar av politiska debatter, samt motstånd.

3 Metod

I avsnittet nedan presenteras studiens metodologiska tillvägagångssätt, det vill säga Carol Bacchis diskursanalytiska approach *What's the Problem Represented to be?*. Inledningsvis beskrivs Bacchis sex analysfrågor, vilket följs av studiens metodologiska avgränsning. Efter detta presenteras en metodologisk reflektion.

3.1 WPR:s sex analysfrågor

Inom ramen för WPR har Bacchi formulerat sex frågor att ställa till forskningsmaterialet i syfte att nå och analysera de antaganden som ligger bakom och ger upphov till en viss problemrepresentation. Nedan presenteras frågorna och deras innebörd, men Bacchi poängterar även vikten av att forskaren är medveten om samt reflekterar över sina egna underliggande antaganden kan påverka problemrepresentationer (Bacchi 2009, s. 48).

Q1. What's the 'problem' represented to be in a specific policy?

Fråga 1 syftar till att identifiera policy eller policyförslags underliggande problemrepresentation. På detta sätt blottläggs vad som konstrueras eller uppfattas som problem, och på vilket sätt (Bacchi 2009, s. 2–4; 48).

Q2. What presuppositions or assumptions underlie this representation of the 'problem'?

Denna punkt ligger nära Foucaults arkeologi, i vilket syftet är att avtäckas de tankar som ligger bakom en viss problemrepresentation (Winther Jørgensen & Phillips 1999, s. 19). Efter att i fråga 1 ha identifierat en (dominerande) problemrepresentation, undersöks alltså i fråga 2 dennes underliggande antaganden. Det är dock viktigt att poängtera att det inte är policyskaparens antaganden och övertygelser som avses avslöjas, utan de som finns inbyggda i själva problemrepresentationen. Således är frågan inte *varför* något händer eller tar form, utan *hur*. Här närmar forskaren sig djuprotade kulturella värderingar och världsbilder, som har blivit så pass självklara att de ses som givna och inte ifrågasätts. Dessa meningsgivande system, diskurser, ses därmed som grunden till policy och det är genom att avtäckas dessa som målet med fråga 2 nås; att identifiera och analysera problemrepresentationens konceptuella logik. Detta görs med fördel genom att titta på forskningsmaterialets dikotomier, nyckelbegrepp och kategoriseringar (Bacchi 2009, s. 4-9).

Q3. How has this representation of the 'problem' come about?

Här appliceras Foucaults genealogibegrepp, och fokus ligger på vilka praktiker och processer som har format just den här problemrepresentationen samt möjliggjort dess dominans (Bacchi 2009, s. 11; 48).

Q4. What is left unproblematic in this problem representation? Where are the silences? Can the 'problem' be thought of differently?

I fråga 4 ges utrymme för reflektion kring företeelser och perspektiv som tystats eller lämnats utanför den identifierade problemrepresentationen. Vad problematiseras inte? Här blir alltså WPR:s kritiska ansats tydligare, och ger möjlighet att lyfta fram policyförslagets brister, begränsningar och motsättningar (Bacchi 2009, s. 12–13).

Q5. What effects are produced by this representation of the 'problem'?

Målet med fråga 5 är att identifiera effekterna av problemrepresentationen för att sedan kunna kritisera dem. Man uppmärksammar att, samt undersöker, hur effekter påverkar olika sociala grupper på varierande sätt och i olika utsträckning. Effekterna kan i sin tur delas in i tre kategorier: Diskursiva effekter vilka dikterar vad som är tänkbart att tänka och säga, subjektifierande effekter vilka delar in subjekt i grupper, samt levda effekter vilka syns i den materiella verkligheten (Bacchi 2009, s. 15–18). För att underlätta effektanalysen har Bacchi även formulerat fem underfrågor till Q5 vilka med fördel ställs till materialet (Bacchi 2009, s. 18):

- *What is likely to change with this representation of the 'problem'?*
- *What is likely to stay the same?*
- *Who is likely to benefit from this representation of the problem?*
- *Who is likely to be harmed by this representation of the 'problem'?*
- *How does the attribution of responsibility for the 'problem' affect those targeted and the perceptions of the rest of the community about who is to 'blame'?*

Q6. How/where has this representation of the 'problem' been produced, disseminated and defended? How could it be questioned, disrupted and replaced?

Fråga 6 bygger på fråga 3 och riktar fokus mot hur specifika problemrepresentationer når sin tänka publik och vinner legitimitet. Den intresserar sig även för problematisering av diskursen (Bacchi 2009, s. 19).

3.2 Metodologisk avgränsning

I och med valet av WPR som en del av uppsatsens metodologiska och teoretiska ansats snävas uppsatsens möjligheter av något, eftersom ansatsen innehåller på förhand formulerade analysfrågor att förhålla sig till. Denna avsnävning har dock

snarare setts som en tillgång och styrka för studien, då de klara direktiven och förutsättningarna för forskningsprocessen ökar studiens transparens och intersubjektivitet.

Med uppsatsens omfattning i åtanke har studien avgränsats till att utgå från WPR-frågorna Q1, Q2, Q4 och Q5. På så sätt undersöker studien vilken problembild som representeras i varje text (Q1), vilka antaganden som föreligger denna problemrepresentation (Q2), vad den lämnar oproblematiserat (Q4) samt vilka effekter den här problemrepresentationen kan få (Q5). Q3 (hur problemrepresentationen uppstått) och Q6 (hur problemrepresentationen har uppstått, spridits och försvarats) har valts bort då de ligger utanför studiens syfte, samt med hänsyn till studiens relativt begränsade omfattning. Trots detta bedöms studien kunna generera ett uttömmande resultat i relation till utsatt syfte och omfång.

3.2.1 Analysschema

Då Bacchis frågor ligger mycket nära varandra och ibland delvis överlappar kan naturligtvis deras svar göra detsamma. För att systematisera analysen samt upprätthålla en hög grad av transparens och intersubjektivitet har ett analyschema skapats. I första kolumnen till vänster presenteras den ursprungliga frågan som den formulerats av Bacchi, i andra kolumnen hur den omtolkas för att passa just den här studien, och i tredje kolumnen exemplifieras indikatorer och inslag som eftersöks i analysmaterialet för att besvara frågan. Schemat har använts som grund under analysens gång och syftar även till att göra det enklare för läsaren att följa analysprocessen. De två rutor som lämnats tomma, det vill säga Q4 samt Q5 i kolumnen "I texten", har gjorts så då de stämmer överens med/är samma som under "Uppsattsspecifik tolkning" på respektive fråga.

Bacchis ursprungliga frågor:	Uppsattsspecifik tolkning:	I texten:
<i>(Q1) Hur framställs problemet i den här specifika policyn?</i>	Hur framställs (illegal) (im)migration till USA som problem i texterna?	Lösningförslag, vilket eller vilka problem lyfts fram?
<i>(Q2) Vilka antaganden (konceptuell logik) ligger bakom denna framställning av problemet?</i>	Vilka antaganden, förgivvettagna föreställningar eller förutsatt vetenskap om (illegal) (im)migration går att urskilja?	Finns det dikotomier, begrepp eller kategoriseringar? Återfinns något som anspelar på kulturella värderingar?

<i>(Q4) Vad lämnas oproblematiserat eller kunde ha konceptualiserats annorlunda i den här problem-representationen?</i>	Finns det spänningar eller motsägelser i texten? Vad tas inte upp?	-
<i>(Q5) Vilka effekter får den här problem-representationen?</i>	Finns det formuleringar som kan skapa diskursiva eller subjektifierande effekter?	-

3.3 Metodologiska reflektioner

Att använda en diskursanalytisk metod passar undersökningens syfte väl, och valet föll på WPR då den på ett lämpligt sätt behandlar just gränslandet mellan diskurs och politik samt vilka konkreta effekter diskurser kan få. "Discourses accomplish things. They make things happen, most often through their status" (Bacchi 2009, s. 35). WPR har uttryckligen en normativ agenda i linje med dess kritiska approach. Det innebär antaganden om att vissa problemrepresentationer gynnar vissa grupper på bekostnad av andra, samt att WPR tar den utsattes sida. Målet är att utmana problemrepresentationer som kan få dessa effekter och visa på hur "problem" istället kan förstås på sätt som reducerar de skadliga effekterna. WPR innehåller dock inga antaganden om systematiska eller förutsägbara mönster av problemrepresentationers effekter – man avfärdar således att (exempelvis) patriarkatet eller kapitalism skulle vara tillräckligt för att förklara allt om förtryck och exploatering. Sociala relationer ses som mer komplexa än så och problemrepresentationer bedöms kräva noggrann analys för att man ska lyckas identifiera när och var som är lämpligt att intervensera för att undvika eller reducera skadliga effekter. Man ämnar alltså öppna upp problemrepresentationer som anses ha skadliga effekter för kritik och ifrågasättande:

"[I]t opens up the possibility to think about how we could be governed differently", "meaning a right to question how 'problems' are thought about rather than simply accepting the shape they are given." (Bacchi 2009, s. 46)

Viktigt att ha i åtanke är dock att syftet med diskursanalys inte är att "komma bakom" diskursen och försöka röna ut vad som "egentligen" menas, utan att leta efter mönster i materialet samt undersöka vad dessa diskursiva framställningar av verkligheten får (Winther Jørgensen & Phillips 1999, s. 28).

Diskursanalytiska metoder (likt WPR) har grund i konstruktivism, vilket medför att den här typen av forskning riskerar att ses som subjektiv och tendentiös eftersom konstruktivismen vilar på antagandet att all kunskap är socialt konstruerad och det finns många möjliga världsbilder. För att undvika detta är det av yttersta vikt att forskaren är medveten om sin roll och eventuella förförståelser kring materialet för att undvika bias. Genom att på ett systematiskt och noggrant vis närma sig materialet med teoretiska glasögon ställer man sig främmande inför undersökningsmaterialet, och genom en transparent redogörelse för teori- och metodliga tillvägagångssätt samt resultat legitimeras studien.

WPR utvecklades initialt som en metod för poststrukturalistisk policyanalys vilken syftade till att ”dekonstruera eller visa på den inneboende logiken i policytexter såsom lagförslag, statliga utredningar eller politiska initiativ” (Bergström & Ekström 2018, s. 271). Sedan dess har den applicerats på andra områden än policyanalys samt på andra typer av text, exempelvis mediematerial, vilket gör den lämplig att använda på denna studies multimodala material (ibid).

4 Analys och resultat

I avsnitt fyra analyseras texterna utifrån tidigare presenterade teori- och metodval. Efter flertalet genomläsningar applicerades analysfrågorna på materialet och analys genomfördes med stöttning från det analyschema som utformats i avsnitt 3.2.1. Avsnitt 4.1 relaterar till WPR-ansatsens *Q1*, avsnitt 4.2 till *Q2* samt *Q4*, och avsnitt 4.3 till *Q5*. I 4.1 och 4.2 analyseras texterna var för sig, i 4.3 i en gemensam effektanalys. Detta val av struktur har som syfte att underlätta tydlig och konsekvent användning av analysfrågorna samt för att förenkla för läsaren. För att tydliggöra samt styrka gjorda tolkningar inkluderas utdrag och citat från de analyserade texterna i samtliga avsnitt.

4.1 Hur framställs illegal immigration i materialet?

4.1.1 Presidential Announcement Speech

Först ut i analysdelen är det tal i vilket Donald Trump den 16 juni 2015 annonserade att han ämnade kandidera för att bli republikanernas representant i det amerikanska presidentvalet 2016. Att talet rent innehållsmässigt inte är explicit centrerat kring just muren eller immigration är inte ett problem för att kunna utläsa diskurser som berör dessa ämnen. Den illegala immigrationen (såsom den beskrivs av Donald Trump, syftandes på de migranter som illegalt korsar USAs södra gräns) framställs främst som ett **ekonomiskt problem** och det är således den dominerande problemrepresentationen. Med anspelningar på känslor såsom förödmjukelse målar Trump upp (bland annat) Mexiko som en konkurrent eller till och med fiende till USA:

”When do we beat Mexico at the border? They’re laughing at us, at our stupidity. And now they’re beating us economically. They are not our friend, believe me. But they’re killing us economically.” (Trump 2015a)

Något som återkommer genom talets gång är just hur USA och landets framgång anses vara under hot, eller på väg att försämrans kraftigt. I utdraget ovan utmålas Mexiko som ett ekonomiskt hot. Liknande exempel görs av Kina; ”Our country is in serious trouble. We don’t have victories anymore. We used to have victories, but we don’t have them. They kill us” samt av Japan; “When did we beat Japan at anything? [...] They beat us all the time.”.

4.1.2 Immigration Reform to Make America Great Again

Det dokument som analyseras i avsnitt 4.1.2 är det förslag till immigrationsreform vilken presenterades av Trumpadministrationen i augusti 2015, cirka två månader efter att Trump annonserat sin kandidatur till presidentvalet. Inledningsvis presenteras de tre grundantaganden som invandringsreformen bygger på och som enligt dokumentet krävs i en ”riktig” invandringsreform:

1. **A nation without borders is not a nation.** There must be a wall across the southern border.
2. **A nation without laws is not a nation.** Laws passed in accordance with our Constitutional system of government must be enforced.
3. **A nation that does not serve its own citizens is not a nation.** Any immigration plan must improve jobs, wages and security for all Americans. (Trump 2015b)

Under punkt 1 konstateras att en nations existens förutsätter existensen av gränser – och i samband med detta nämns även nödvändigheten av en mur längs USAs södra gräns, det vill säga mot Mexiko. Antagandet som följer detta resonemang blir att USA inte längre är en regelrätt stat på grund av avsaknaden av en gräns som stänger ute illegala immigranter. I tillhörande stycke i texten, under rubriken ”Make Mexico Pay For The Wall”, tillskrivs Mexiko som stat samt dess ledare en rad negativa epitet och handlingar:

”For many years, Mexico’s leaders have been taking advantage of the United States by using illegal immigration to export the crime and poverty in their own country. [...] In short, the Mexican government has taken the United States to the cleaners. They are responsible for this problem, and they must help pay to clean it up.” (Trump 2015b)

Trump går så pass långt som att säga att Mexiko har lurat USA och via den illegala immigrationen medvetet exporterar brottslighet och fattigdom till USA. Då Mexiko tillskrivs ansvaret för den här situationen förväntas de även hjälpa till att betala för den.

Till de övriga två punkterna hör underrubrikerna ”Defend The Laws And Constitution Of The United States” samt ”Put American Workers First”. Under den förstnämnda rubriken läggs ett antal förslag fram vilka syftar till att ”return to America the safety of their laws”, exempelvis ”[t]riple the number of ICE officers”, ”[m]andatory return of all criminal aliens” och ”[e]nd birthright citizenship” (ibid). Lösningarna som presenteras är alltså mycket säkerhets- samt brottsbekämpningsorienterade och syftar till att kraftigt reducera antalet illegala immigranter samt förhindra att dessas USA-födda barn blir amerikanska

medborgare enligt *jus solis*-principen. Detta är i linje med den hotbild som genomgående målats upp i texten och det är även det som utmärker den dominerande problemrepresentationen. Den illegala immigrationen framställs som ett **hot mot nationens integritet**. Den uppfattade faran (reell eller imaginär) framställs av Trump som en direkt följd av otillräckliga immigrationspolicys och brist på gränssäkerhet - och om muren är lösningen så måste faran vara de immigranter som muren ämnar stoppa, och vice versa.

4.1.3 Oval Office Address on the Border Wall

Den 8 januari 2019 talade president Trump till det amerikanska folket via direktsänd TV för att belysa vad som benämns som en humanitär kris vid landets södra gräns, samt understryka behovet av en mur på gränsen till Mexiko. I denna text uttrycks den dominerande problemrepresentationen explicit redan i de inledande fraserna:

”My fellow Americans: Tonight, I am speaking to you because there is a growing humanitarian and security crisis at our southern border. [...] This is a humanitarian crisis - crisis of the heart and a crisis of the soul.” (Trump 2019)

Det är dock inte immigranternas situation som syftas på när situationen benämns som en humanitär kris, utan den effekt immigranterna har på USA;

”[...] [A]ll Americans are hurt by uncontrolled, illegal immigration. [...] Over the years, thousands of Americans have been brutally killed by those who illegally entered our country, and thousands more lives will be lost if we don't act right now.” (Trump 2019)

I den här texten är problemrepresentationen alltså sådan att den illegala immigrationen från Mexiko innebär en **humanitär kris** för USA, då mexikaner uppges föra med sig grov brottslighet, anstränga offentliga resurser samt ta jobb som kunde gått till redan etablerade amerikaner (ibid).

4.2 Hur är problemframställningarna uppbyggda? Vad lämnas utanför?

Avsnitt 4.2 behandlar frågeställning nummer ett och behandlar Bacchis analysfrågor Q2 och Q4. Här undersöks alltså vilka antaganden som ligger bakom problemrepresentationerna som identifierats i avsnitt 4.1, samt granskar vad som

eventuellt har lämnats oproblematiserat. Valet att integrera dessa två frågor i samma avsnitt gjordes då *Q4* i mångt och mycket grundas på de fynd som görs genom *Q2*, vilket ledde till bedömningen att det är befogat att sammanföra de båda under 4.2.

4.2.1 Ekonomiskt problem

Redan tidigt i talet (Trump 2015a) går det att urskilja konceptuella logiker som ligger till grund för den ekonomiska problemrepresentation som dominerar. "Our country is in serious trouble. We don't have victories anymore. We used to have victories, but we don't have them" (ibid). I denna (falska) dikotomi och påföljande exempel utmålas USA som en förlorare som inte längre lyckas leva upp till sin forna glans.

I exemplen som följer citatet nämns ekonomiska förluster gentemot Japan, Kina och Mexiko. Mexiko tolkas även indirekt som en fiende; "[t]hey are not our friend, believe me" (ibid). Genom denna (falska) dikotomi målas en svartvit verklighet upp där neutralitet inte är ett alternativ. Det bakomliggande antagandet här är att det inte finns någon gråzon – antingen ser man till att ha överhanden, eller så är man en total förlorare. Trump konstaterar alltså att USA är i underläge och att grannstaten Mexiko inte är deras vän. Trumps diskurs om muren som ett avgörande moment för att "vinna" mot Mexiko resonerar väl med delar av Callahans *Politics of Walls*. Muren mot Mexiko blir i det här fallet en symbol för den oro över USAs sjunkande (bland annat) ekonomiska status som väljarkåren antas ha och som Trump genomgående ger uttryck för i talet.

Han konstaterar även att USA har blivit en "avstjälningsplats" för alla andras problem. Detta så kallade *slippery slope*-argument exemplifieras sedan enligt följande citat:

"When Mexico sends its people, they're not sending their best. [...] They're sending people that have lots of problems, and they're bringing those problems with [them]. They're bringing drugs. They're bringing crime. They're rapists. And some, I assume, are good people." (Trump 2015a)

"But I speak to border guards and they tell us what we're getting. And it only makes common sense. It only makes common sense. They're sending us not the right people." (Trump 2015a)

När argument och påståenden hålls på en vag nivå likt i exemplen ovan gör frånvaron av (pålitlig) information det svårt att göra en tillförlitlig och grundlig bedömning av resonemanget och dess sanningshalt – men kan också göra det svårt att motbevisa. I citaten ovan syns även tydliga exempel på *hasty generalisation*, d.v.s. när slutsatser dras om en hel grupp eller fråga utifrån ett eller några få exempel genom att hänvisa till vad som anses vara "sunt förnuft" eller "självklar kunskap". I talet återfinns genomgående vaga fakta och påståenden som inte problematiseras vidare eller underbyggs. I en del fall grundas påståendena på icke

bekräftade uppgifter, i andra fall är de rent av felaktiga. Ett exempel på ett sådant citat återfinns i ett resonemang om ett framstående amerikanskt bilmärke som i ett hypotetiskt scenario planerar att bygga en fabrik i Mexiko istället för i Tennessee:

”Every car and every truck and every part manufactured in this plant that comes across the border, we’re going to charge you a 35-percent tax, and that tax is going to be paid simultaneously with the transaction, and that’s it.” (ibid)

I själva verket är det kongressen och inte presidenten som reglerar skattenivåer, vilket här antingen glömts bort eller ignorerats för effektens skull. Vid tiden för uttalandet bröt detta förslag dessutom eventuellt mot handelsavtalet NAFTA (North American Free Trade Agreement) (Kessler & Ye Hee Lee, 2015). Att uttalanden som dessa är rakt av felaktiga kan vara mycket svårt att uppfatta och upptäcka utanför ett analyserande sammanhang likt denna uppsats. Vaga (och eventuellt felaktiga) argument som dessutom hänvisas till som självklara eller som ”sunt förnuft” kan få allvarliga konsekvenser, vilket kommer undersökas vidare i avsnitt 4.4.

4.2.2 Hot mot nationens integritet

Den dominerande problemrepresentation och dess lösningsförslag som presenteras i invandringsreformen (Trump 2015b) bygger på antagandet att USA inte (längre) är en ordentlig nation på grund av avsaknaden av en ordentlig (sydlig) gräns med kapacitet att hålla illegala immigranter ute. Andra (demokratiska) politiker anklagas för att vilja ha öppna gränser och man benämner USA som ”the only country in the world whose immigration system puts the needs of other nations ahead of our own” (Trump 2015b). Man antar också att staten Mexiko medvetet utnyttjar USAs svaga gränser för att exportera sina problem och kriminalitet, samtidigt som de bland annat uppges tjäna ”billions of dollars in remittances sent from illegal immigrants in the United States back to Mexico” (ibid).

I och med likställandet mellan nation och existensen av gränser skapas en diskurs och ett narrativ där muren är en avgörande struktur för identitetsskapande när den fysiskt reglerar vem som får åtkomst till USA och inte. Den delar in och separerar immigranter i kategorier - olagliga och lagliga sådana - vilket i sin tur bidrar till skapandet av en ingroup och en outgroup. De illegala immigranterna framställs som en icke assimilerbar grupp och ett hot mot den nationella ingroupen och återigen blir det grundläggande antagandet att resningen av en mur vid gränsen mot Mexiko är nödvändig för att stoppa de immigranter vars närvaro annars riskerar USAs och dess invånares säkerhet. Murens existens är alltså en aktiv del i konstruktionen av det *olagliga* i *olaglig immigration*.

Vidare konstrueras bilden av den hotade nationen genom exempelvis ordval och rubriksättning. Exempelvis underrubriken ”Defend The Laws And

Constitution Of The United States” (Trumb 2015b) kan anses signalera att det existerar ett verkligt hot mot konstitutionen och rättsstaten – de måste bokstavligen *försvaras*. Likt uttryckt i avsnitt 4.1.2 är de lösnings-/policyförslag som läggs fram mycket säkerhetsorienterade, som svar på den dominerande problemrepresentationen. Vad som däremot inte nämns i texten är hur majoriteten av dessa insatser ska finansieras. Undantaget är den föreslagna tredubblingen av antalet ICE-officerer, vilket man ämnar öka från 5000 till 15 000 personer. (ICE är en förkortning av U.S. Immigration and Customs Enforcement, vilka har som uppdrag att ”protect America from the cross-border crime and illegal immigration that threaten national security and public safety” (Department of Homeland Security, 2018)) Detta föreslås finansieras genom elimineringen av skattelättnader för illegala immigranter. Det finns däremot ingen finansieringsplan varken vad gäller personal, lokaler, förbrukningsvaror och livsmedel för de som hålls kvar.

4.2.3 Humanitär kris

USA befinner mitt i en humanitär kris. Hotet från den Andre har tilltagit till följd av att landets starka ekonomiska situation har lockat (ännu) fler (illegala) immigranter. USA har inte längre möjlighet att förvara de som stoppas vid gränsen, och inte heller resurserna att skicka tillbaka dem till sitt respektive hemland (Trump 2019). De mexikanska immigranterna jämförs med ”vicious coyotes and ruthless gangs [...], drug smugglers and human traffickers” (ibid). Man beskriver ökad kontroll över gränsen mot Mexiko som den avgörande faktorn för att få kontroll på USAs alltmer utbredda narkotikaproblem och liknelser görs med vattenflöden – en naturkraft som är svår att tämja:

”Our southern border is a *pipeline* for vast quantities of illegal drugs [...]. Every week, 300 of our citizens are killed by heroin alone, 90% of which *floods* across from our southern border. More Americans will die from drugs this year than were killed in the entire Vietnam War.” (Trump 2019, min kursivering).

Liksom en damm byggs för att få kontroll över ett vattenflöde bör man i det här fallet bygga en mur för att kontrollera inflödet av narkotika. En fysisk barriär på gränsen mot Mexiko är absolut kritisk för gränssäkerheten och sägs vara det som efterfrågas av de tull- och gränstjänstemän som är stationerade vid gränsen. ”This is just common sense” (ibid). Att något refereras till som ”sunt förnuft” eller tas för givet kan dock inte likställas med att det är underbyggt av fakta och det är alltså viktigt att uppmärksamma att uttalanden likt dessa inte nödvändigtvis är pålitliga (se avsnitt 4.2.1).

Vidare presenteras ett flertal värderande dikotomier i texten. I vad som kan tolkas som populistisk, anti-pluralistisk anda framställer Trump sig själv som det enade amerikanska folkets representant och beskyddare. Genom att motsätta sig muren uttrycks motståndarpartiet Demokraterna vara en del av problemet och skuldbeläggs. Trump likställer även kritik mot muren med kritik mot hans person:

”Senator Chuck Schumer [...] has repeatedly supported a physical barrier in the past, along with many other Democrats. They changed their mind only after I was elected President. Democrats in Congress have refused to acknowledge the crisis. And they have refused to provide our brave border agents with the tools they desperately need to protect our families and our nation. [...] How much more American blood must we shed before Congress does its job?”
(Trump 2019)

I resonemang som dessa blottläggs flertalet dikotomier som porträtterar den förutfattade relationen mellan ingroup och outgroup: illegal alien/American hero, right/wrong, justice/injustice, moral/immoral. Olika befolkningsgrupper ställs även mot varandra när det talas om (den illegala) immigrationens konsekvenser: ”Among those hardest hit are African Americans and Hispanic Americans” (ibid). Antalet immigranter måste alltså minskas för att nationen ska kunna ta hand om redan utsatta och/eller marginaliserade grupper.

4.3 Vad får problemrepresentationerna för effekter?

Det här avsnittet ämnar besvara frågeställning nummer två (RQ2) genom att behandla Bacchis Q5, det vill säga vilka effekter som produceras av de identifierade problemrepresentationerna. Genom att luta analysen mot de fem nedan presenterade underfrågorna identifieras problemrepresentationernas diskursiva, subjektifierande och levda effekter.

- *What is likely to change with this representation of the ‘problem’?*
- *What is likely to stay the same?*
- *Who is likely to benefit from this representation of the problem?*
- *Who is likely to be harmed by this representation of the ‘problem’?*
- *How does the attribution of responsibility for the ‘problem’ affect those targeted and the perceptions of the rest of the community about who is to ‘blame’?*

Upplägget på avsnitt 4.3 skiljer sig från avsnitt 4.1 samt 4.2 då det innehåller en integrerad effektanalys av samtliga tre texter. Detta motiveras med att analysen visat på att effekterna från de olika problemrepresentationerna ligger nära samt stötts upp av varandra. Deras sammanflätade natur gör det således rimligt att göra en gemensam effektanalys.

4.3.1 Effektanalys

”When Mexico sends its people, they’re not sending their best. [...] They’re sending people that have lots of problems, and they’re bringing those problems with [them]. They’re bringing drugs. They’re bringing crime. They’re rapists. And some, I assume, are good people.” (Trump 2015a)

Gränserna för vem eller vilka pronomenet “they” representerar i utdraget ovan är flytande och otydliga. Det används först för staten Mexiko, men övergår sedan till att syfta till de mexikanska migranter som kommer till USA. Trump går från att inledningsvis använda ”they” för att beskriva något partikulärt, staten Mexiko, till att använda det för att generalisera och beskriva en abstrakt, generaliserad grupp människor med mexikanskt (eller eventuellt annat latin- eller sydamerikanskt) medborgarskap som gemensam nämnare som tillskrivs diverse negativa epitet. Detta svepande mellan det partikulära och generella producerar ett antaget likställande mellan landet Mexiko och dess befolkning. Genom att beröva migranterna på sin individuella identitet blir de till en avhumaniserad, homogen massa. Den här strategin är återkommande i politiska diskurser när den dominerande aktören (Trump och/eller USA) använder den som instrument för social kontroll genom att framställa marginaliserade grupper (immigranter/mexikaner) som ett hot mot samhället (Fairclough 2001, s. 99–100, i Demata 2017). Dessa framing- och identitetsprocesser i samverkan med agendasättande och makt över dagordningen skapar det som presenteras som ett hot mot folket och/eller nationen.

Trump’s resonemang kan konstateras genomgående ha en essentialistisk ansats. Immigrationen vid den södra gränsen är i grund och botten något dåligt och ont som bör stoppas så snabbt som möjligt. USA och amerikaner hänvisas däremot till som skyddsvärda, goda och som del av en nationell kropp eller familj (Trump 2019). Muren är även den en god sak som ska skydda de goda amerikanerna från det ökande antalet immigranter. Denna essentialistiska hållning tillsammans med påståenden som hänvisas till som ”sunt förnuft” riskerar att få både diskursiva, subjektifierande och levda effekter. Trumps uttalanden öppnar upp för diskurser och ett narrativ där (den illegala) immigranten misstänkliggörs och utmålas som den Onde Andre, vilken genom sin blotta existens utmanar den inom internationella relationer evigt aktuella dikotomin insida/utsida. Exempel följer nedan:

”Some have suggested a barrier is immoral. Then why do wealthy politicians build walls, fences, and gates around their homes? They don’t build walls because they hate the people on the outside, but because they love the people on the inside. The only thing that is immoral is the politicians to do nothing and continue to allow more innocent people to be so horribly victimized.” (Trump 2019)

Att måla upp en stat och dess folk som den egna staten och befolkningens fiende får givetvis även det effekter:

”We don’t have victories anymore. We used to have victories, but we don’t have them. [...] When do we beat Mexico at the border? They’re laughing at us, at our stupidity. And now they’re beating us economically. They are not our friend, believe me. But they’re killing us economically.” (Trump 2015a)

I citatet ovan, även använt i avsnitt 4.1.1 för att exemplifiera den dominerande ekonomiska problemrepresentationen i talet, går det att urskilja flertalet ordval, meningsbyggnader och språkliga komponenter som påverkar vilka effekter problemrepresentationen får. Inledningsvis skildras relationen mellan USA och Mexiko vara en enda kraftmätning – detta återkommer även i sista meningen där Mexiko uppges ”döda USA ekonomiskt”. Tillsammans med tidigare likställande mellan den mexikanska staten och dess befolkning genereras en hotbild inte bara på statlig nivå, utan även på individnivå. Den svart-vita världsbild som målas upp genererar antagandet att det inte finns någon gråzon. Att neutralitet inte ses som ett alternativ gynnar givetvis problemrepresentationens påstådda hotbild. Trump går så pass långt i sin framställning av USA som ett land i kris att han säger att de närmar sig den punkt det inte längre finns en återvändo:

”That’s when we become unsalvageable. And we’re gonna be there very soon. We’re gonna be there very soon. [...] Sadly, the American dream is dead.” (Trump 2015a)

Mexiko kan sägas ha konstruerats som en så kallad *strawman* (ung. övers. *halmdocka*) en avsiktligt missförstådd opponent med ”åsikter som visserligen aldrig framförts, men som är enkla att bemöta” (Språktidningen, 2015).

Sett utifrån Callahans Politics of Walls-ansats är Trumps önskan att bygga muren en rationell konsekvens av det aktuella politiska klimatet. När ekonomiska gränser förändras och suddas ut ser man hur sociokulturella gränser blir alltmer fasta. Muren är således ett sätt att reglera både ekonomiska och sociokulturella gränser (se resonemang kring *gaps* i avsnitt 2.3) - den blir en fysisk symbol för folklig ängslan om förlorad statlig suveränitet i en tid av globalisering. I vår post-Westfaliska värld har murar snarare som syfte att kontrollera transnationella människoflöden än att markera fasta landsgränser (Callahan 2018), vilket även det genomgående resonerar med Trumps argument.

Vidare riskerar problemframställningarna framförallt från Presidential Announcement Speech (Trump 2015a) samt Immigration Reform to Make America Great Again (Trump 2015b) att polarisera minoritetsgrupper i USA mot varandra. Förutom de ovan redogjorda för exempelvis säkerhetsrelaterade levda, diskursiva och subjektifierande effekter immigrantens (illegala och/eller oönskade) närvaro i den nationella gemenskapen förklaras ha, beskrivs de även ha direkt påverkan på människors privatekonomi. Även här kan man hänvisa till blir murens regulativa funktion (som sett genom *gaps*) samt dess funktion som fysiskt uttryck för folklig oro (Callahan 2018):

”The effects on jobseekers have also been disastrous, and black Americans have been particularly harmed. [...] The influx of foreign workers holds

down salaries, keeps unemployment high, and makes it difficult for poor and working class Americans [...] to earn a middle class wage.” (Trump 2015b)

Uttalanden likt detta eller de tidigare nämnda citat där migranter hänvisas till som exempelvis ”coyotes”, gängmedlemmar eller narkotikasmugglare kan få som effekt att en mer öppet främlingsfientlig diskurs normaliseras och får ökad samhällelig acceptans, speciellt när en person i auktoritetsställning regelbundet använder sig av denna typ av uttryck. Detta i sig, tillsammans med de berövanden på individuell identitet som migranterna blir föremål för kan få både levda och subjektifierande effekter, när de blir till en okänd, främmande människomassa, annorlunda och utanför majoritetssamhället.

Det skulle troligtvis gå att diskutera problemrepresentationernas potentiella effekter mycket längre och mer ingående än vad den här uppsatsens gränser tillåter. Något som analysen har visat på är dock att de tre dokumentens olika problemrepresentationer, samt dessas effekter, bygger på liknande argument och bär på liknande drag. Just denna närhet diskuteras vidare i följande avsnitt.

5 Slutsats och diskussion

Den här studiens centrala syfte har varit att identifiera och analysera de problemrepresentationer som legat till grund för Donald Trumps diskurs kring (illegal) (im)migration samt dess antagande att uppförandet av en mur mot Mexiko ska bromsa denna immigration. Utifrån Bacchis *What's the Problem Represented to be?*-ansats och Callahans *Politics of Walls* har tre texter analyserats för att svara på följande frågeställningar:

- *RQ1: Vilka problemrepresentationer dominerar i Donald Trumps framställning av (illegal) (im)migration till USA?*
- *RQ2: Vilka konsekvenser kan dessa problemrepresentationer tänkas få?*

I uppsatsen har analys av det utvalda materialet med gott resultat kunnat besvara de två frågeställningarna. Från de tre texter som legat till grund för analysen har på ett tillfredsställande sätt tre olika dominerande problemrepresentationer kunnat utläsas. Eftersom frågeställningarna utformats på så sätt att det var varje texts *dominerande* problemrepresentation som eftersöktes så har analysen endast omfattat och presenterat just dessa.

Med detta sagt så är det givetvis så att idéströmningar utanför den dominerande problemrepresentationen också går att utläsa i texterna. Då det är fråga om en analys av problemrepresentationer som alla mynnar ut i samma lösningsförslag – uppförandet av muren – så har analysen även funnit att trots de varierande fokusen för problemrepresentationerna så lutar de sig till viss grad på samma eller åtminstone liknande argument och går till stor del att koka ned till en och samma slutargument; den amerikanska staten och befolkningen ska skyddas från den (mexikanska/latin- eller sydamerikanska) Andre. *Varför* USA behöver skyddas smälter samman med *RQ1*, vilken kortfattat går att besvara med att de problemrepresentationer som dominerar är ekonomiskt hot, nationell säkerhet, samt humanitär kris. Bacchi poängterar att hur ett ”problem” presenteras och/eller konstitueras spelar roll för och får effekter dels för hur ”problemet” tänks på och talas om (det vill säga diskursiva effekter), men även för hur de som är en del av problemrepresentationen tänks på, talas om och behandlas (subjektifierande och levda effekter) (Bacchi 2009, s. 1). I och med att migranterna berövas på sin individuella identitet och klumpas ihop till en massa vilken porträtteras som icke assimilerbara samt ett hot på både strukturellt, personligt och ekonomiskt plan blir muren som en universallösning. Detta skulle på ett strukturellt plan kunna utläsas som en sammanflätning av element från rasistiska, kapitalistiska och nationalistiska diskurser vilka går hand i hand och i linje med Callahans PoW (2018) manifesteras fysiskt i muren som symbol för oro

över förlorad suveränitet, samt en aktiv och materialiserad avbildning av den politiska debatten. Att ett flertal problemområden härleds till samma källa kan tänkas ha flera underliggande orsaker. Exempelvis skulle det kunna vara en konsekvens av det faktum att det endast finns utrymme för ett visst antal ämnen på dagordningen. Antalet (upplevda) hot eller problemområden som politiker och policyskapare kan hantera på en och samma gång är begränsat. Genom att framhäva vissa av dessa problemområden, eller vissa sidor av dem, kan politikern i fråga forma dagordningen på önskvärt sätt efter vad som kan tänkas tilltala den aktuella väljarbasen.

Vad gäller analysens andra frågeställning (*RQ2*), det vill säga vad de genom *RQ1* identifierade problemrepresentationerna kan tänkas få för effekter, får det sägas ha varit en svårare fråga att besvara på ett uttömmande vis utan att hamna i spekulativa eller generella resonemang. Detta kan dock ses som en följd av de olika texternas relativt generella natur. Ingen av de tre texterna är vidare detaljerade eller precisa och resonemang samt argument ligger generellt på ett högt retoriskt plan; de genomgående vaga referenserna till fakta och bristen på underbyggda argument har varit ett problematiskt, om än väntat, inslag i analysprocessen. För att inte falla ur WPR-ansatsen eller uppsatsens centrala syfte har utrymme inte getts till ren faktagranskning, men analysen har uppmärksammat våga hänvisningar till "sunt förnuft", med mera (se till exempel avsnitt 4.2.1).

I avsnitt 3.2 redogörs för de resonemang som lett fram till att den här uppsatsens analys endast utgick från fyra (Q1, Q2, Q4, Q5) av de sex frågor som Bacchi formulerat för WPR-analys. De kvarvarande två frågorna (Q3, hur problemrepresentationen uppstått och Q6, hur problemrepresentationen har uppstått, spridits och försvarats) skulle med fördel kunna inkluderas i eller ligga till grund för en framtida analys, gärna i kombination med ett större empiriskt material. Detta skulle på ett fördelaktigt vis vidga förståelsen för diskursen och dess problemrepresentationer, samtidigt som ämnets ständiga aktualitet ger studien ett fortsatt högt utomvetenskapligt värde.

6 Referensförteckning

- Bacchi, Carol Lee, 2009. *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* Pearson Australia.
- Bergström, Göran – Linda Ekström, 2012. ”Tre diskursanalytiska inriktningar” i Boréus, Kristina - Bergström, Göran (red.), *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur, s. 253–301.
- Callahan, William A., 2018. ”The politics of walls: Barriers, flows and the sublime”. *Review of International Studies*, Vol. 44, part 3, s. 456-481.
- DeChaine, Robert, 2009. ”Bordering the Civic Imaginary: Alienization, Fence Logic, and the Minuteman Civil Defense Corps”. *Quarterly Journal of Speech*. Vol. 95, No. 1, February 2009, s. 43-65.
- DeChaine, Robert (red.), 2012. *Border Rhetorics: Citizenship and Identity on the US-Mexico Frontier*. Tuscaloosa: University of Alabama Press.
- Demata, Massimiliano, 2017. “‘A great and beautiful wall’ Donald Trump’s populist discourse on immigration”. *Journal of Language Aggression and Conflict* 5:2 (2017), s. 274-294.
- Department of Homeland Security, 2018. *What We Do*. <https://www.ice.gov/overview> (Hämtad 2020-08-16).
- Doherty, Carroll, 2016. “5 facts about about Trump Supporters’ Views of Immigration”, *Pew Research Center*, 25 augusti 2016. <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2016/08/25/5-facts-about-trump-supporters-views-of-immigration/> Hämtad 2020-08-16.
- Esaiasson, Peter – Mikael Gilljam – Henrik Oscarsson – Lena Wägnerud, 2012. 4:e upplagan. *Metodpraktikan – konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts Juridik.
- Garcia, Angela Cora, 2019. “Bordering work in contemporary political discourse: The case of the US/Mexico border wall proposal”. *Discourse and Society*. Vol. 30, no. 6, November 2019, s. 573-599. 2
- Heuman N., Amy – Alberto González, 2018. “Trump’s Essentialist Border Rhetoric: Racial Identities and Dangerous Liminalities”. *Journal of Intercultural Communication Research*. Vol. 47, Issue 4, May 2018, s. 326-342.
- Kessler, Glenn – Michelle Ye Hee Lee, 2015. Fact checking Donald Trump’s presidential announcement speech. *The Washington Post*. 17 juni 2015. <https://www.washingtonpost.com/news/fact-checker/wp/2015/06/17/fact-checking-donald-trumps-presidential-announcement-speech/> (Hämtad 2020-07-20).
- Språktidningen, 2015. No. 7, 2015. <https://spraktidningen.se/artiklar/2015/09/halmgubbe> (Hämtad 2020-07-18).

- Trump, Donald J. 2015a. "Donald Trump's Presidential Announcement Speech." 16 juni 2015. <https://www.youtube.com/watch?v=bx6V-e2DQW0> (Hämtad 2020-04-20).
- Trump, Donald J., 2015b. "Immigration Reform That Will Make America Great Again." Augusti 2015. <https://ticotimes.net/wp-content/uploads/2015/08/Immigration-Reform-Trump.pdf> (Hämtad 2020-04-20).
- Trump, Donald. J., 2019. "Oval Office Address on the Border Wall" *The Guardian*. 8 januari 2019. <https://www.theguardian.com/us-news/2019/jan/09/donald-trumps-border-wall-speech-in-full> (Hämtad 2020-04-20).
- Vaughan-Williams, Nick, 2009. *Border Politics: The Limits of Sovereign Power*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Winther Jørgensen, Marianne – Louise Phillips, 2000. *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur.